

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De Censvris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Vers. Et a Christiana fide Apostatas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](#)

refim coniunctam non habet ob eandem rationem, & ut dixit Narr. in consil. 1. de sortileg. libro quinto.

¶ Postremò † in excommunicationem hanc non incidit, qui nō credit aliquid, quod ab aliquo Episcopo in sua diœcesi damnatum est, modo ab Ecclesia vniuersali, ut hæreticum damnatum antea illud non sit, ut dixit Sylvestr. in verb. excommunicatio. 7. numero quinto. & Tabien. in verb. Excommunicatio. 5. cas. 4. numer. 8. versicul. Septimo de illis, etenim non ad Episcopos, sed ad Romanum Pontif. eorum, quæ ad fidem pertinent, definitio spectat, ut dicit Gloss. communiter recepta. in ca. quoad translationem, in verb. Reseruata. de offi. legat. & Innoc. in capitu. ad abolendam. in verb. Hæreticos, & Abb. num. 3. versic. Not. 1. de hære. Necobstat cit. cap. ad abolendam. vbi hæreticus iudicandus esse dicitur, qui tenet contra ea quæ Episcopus iudicavit, nam intelligitur illud, & locū habet, vbi Episcopus cōuincit aliquem de delicto, quod hæresim iam damnatam coniunctam habet, si enim declarauit eum ob id hæreticum esse, ab omnibus pro hæretico habebitur, ita sensit Tabien. ibid. & Innocen. in cit. capi. ad abolendam. in verb. Hæreticos, nam inquit Innocen. hæreticus, id est in hæresim iam damnatam, & indubitatam incidentes, alias enim, si de articulis fidei du-

bitatio otiretur, & dubium esset, quis bene, vel male diceret, hoc solum Romana Ecclesia determinat. Hæc Innoc. ibi, ergo & hæreticus solum est, qui in re, quæ ad fidem pertinet, & a Romana Ecclesia damnata est, offendit, non autem si ab alio inferiore Prælato, sed iam de Apostatis agamus, seu de excommunicatione in Apostatas lata.

Vers. Et a Christiana fide Apostatas.

S V M M A.

1. *Apostasia quid sit.*
2. *Apostatare non potest, qui christianus non est.*
3. *Apostasia triplex est.*
4. *Apostata a fide quinam sit.*
5. *Lamie Apostate sunt.*

Hic excommunicantur Apostatae, cuius excommunicationis cognitionem ut magis absolutam habeamus, tria præmitenda nobis sunt. Primum quid sit Apostasia, & ob id quid sint Apostatae. Deinde quotuplex sit Apostasia. Tertio, esto eius species plures sint, de qua Apostasia hic agatur, & quæ puniatur hac excommunicatione.

I Quoad primum igitur † Apostasia nil aliud est, quam defectio a Deo facta ab eo qui christianus est: ita sensit San. Thom. 2. 2.

D quæst.

- quæst. 12. artic. 1. & 2. in respon.
Dixi autem defectio, quoniam
Apostata deficit a Deo, & ut vul-
go dicitur, si rebella, quare ob id
S. Thom. inquit eam esse retro ces-
sionem a Deo. Dixa Deo, quo-
niā, quæ sit ab homine apostatia
non dicitur, sed simpliciter re-
bellio, seu defectio. Dixa Aboeo,
2. † qui christianus est, quoniam
qui ad Deum nunquam accessit
baptismi susceptione, ab eo apo-
statare, id est deficere, & retroce-
dere nequaquam potest, ubi e-
nīm non est habitus, ibi priuatio
non datur. argument. l. decem, &
ibi communiter not. ff. de verbo.
obl. Quare infideles, qui Christi fi-
dem baptismō non suscepserunt,
de apostasiæ crimine non puniu-
tur, vt dixit S. Tho. q. ea. art. 2. Ex
his iam constat, quisnam Apostata
sit, nam est Christianus, qui a
Deo recessit.
3. Quoad secundum † triplex Ap-
ostasia est, nam, ex quo Apostas-
tia est discessio quædam a Deo
vt diximus, sicut tribus modis
cum Deo coniungimur, primo
per fidem, deinde per debitam,
& subiectam voluntatem ad obe-
diendum præceptis eius, tertio
per præcipua quædam ad super-
errogationem pertinentia, per re-
ligionis scilicet professionem, sa-
crifice ordinis susceptionem, ita
& tribus modis ab eo seiungi-
mur. Nam, qui Christi Domini fi-
dem relinquit, hic apostata a fide
dicitur. Qui autem dilcedit a re-

ligione, quam professus est, vel ab
ordine, quem suscepit, vt laicus
eundo, ac se gerendo, apostata a
religione, vel ab ordine dicitur,
vt habetur in cap. 1. & in cap. 3. 8c
in c. a nobis, & in cap. si. de apost.
Qui demum, diuinis mandatis
obedire non vult, hic apostata a
diuinis mandatis dicitur, ita tra-
didit S. Thom. ead. q. ar. 1. in resp.
& Gloss. in cap. 1. in verb. Apo-
stasia. de Apostat. & Innocen. & Ab.
ba. & Mar. Socin. Sen. numer. 3. &
Pau. Ghirlan. de hæret. q. 2. num.
8. & Borgas part. 6. de Irregular.
in tit. de Apostat. & Maiol. de Ir-
regularit. capit. 34. lib. 5. sed iam
de quibus apostatis hic agatur,
& qui excommunicentur, explice-
mus.

Quoad tertium Bulla hac ex-
communicantur solum Apostatæ
fidei, id est qui a fide recedunt,
nam excommunicamus, dicitur
enim ibi, & cæt. Et a christiana
fide apostatas, ergo de his tan-
tum agitur, & non de aliis, ex quo
apostatas a fide tantum nomi-
nat, inclusio enim vnius alterius
exclusio est. argumen. cap. nonne
de præsumpt. & l. cum prætor. ff.
de iud.

4. Apostata a fide vero † est apo-
stata, qui relicta Christiana reli-
gione, ad aliam religionem, se-
& tamve se transfert. Dixi Apo-
stata, vt sub quo genere sit ha-
beatur. Dixi Relicta religione
christiana, & sic simpliciter, &
generaliter, quo separetur ab ha-
reticis

reticis qui in aliquibus tantum a Christi fide deficiunt, Duxi, Ad aliam religionem, se etiamve se transferunt, quo separantur ab hereticis, qui in omnibus a christiana religione deficiunt, sed christianos tamen se esse censent & volunt, non autem se etiam aliam sequuntur, ac religionem, nam apostata, praterquam quod a christiana fide deficiunt, ad aliam religionem se transferunt, ut probatur in leg. eum, qui C. de apostat. ibi enim legislator penam ponens in eos, qui faciunt quem apostatare, inquit: Eum, qui ex cultu christiana religionis in nefariam sectam, ritumve traduxerit, capite puniendum esse. Ecce ibi agitur de apostatis a fide, id est, qui faciunt a fide apostatare, ut habetur ex Rubr. & inquit, Ex cultu christiana religionis in nefariam sectam, ritumve traducere, ex quibus verbis appetet duo postulari, quo quis apostata sit, primum ut a christiana religione discedat, alterum ut ad aliam sectam se transferat, idem habetur in l. i. C. eod. ibi enim de apostatis agens legislator inquit, si quis ex christiano iudeus effectus, ex quibus verbis ad apostatam constituentem duo proxime dicta requiri comprobatur. Idem sensit Iul. Clar. in practic. crim. §. fin. quest. 78. versi. Apostata, nam ait eum apostatare a fide, qui a christiana religione transit ad iudaismum vel aliam sectam infideliū.

Apostata a fide igitur propriè ille dicitur, qui relictā christiana religionē ad aliam se transfert, cuiusmodi fuit Julianus ille apostata, de quo in capitu. Julianus. 11. 5 quest. 3. & cuiusmodi sunt lamic vulgo dictæ Strighæ, quæ vel tacito professionem per aliquem ministrum diabolo, vel expresse ipsi dæmoni solemniter, vel non solemniter faciunt, nam in professione illa christianam fidem abnegant, & se dedunt, & consecrant ipsi diabolo, & eum tanquam verum Principem, & Deū colunt, atque adorant, ut tradidit id pluribus Paul. Ghirland. in Tractatu suo sortileg. questio. 3. numero 1. cum multis sequen. & huiusmodi sunt, qui a Turcis capti fidem abnegant, & turcæ sunt, vulgoque dicuntur Renegati. His sic præmissis, iam regulam ut fecimus antea, ponamus, id quod in sequ. præstabimus.

S V M M A.

- 1 Apostata fidei in excommunicationem Bullæ incident, quæ regula, quousque pateat, declaratur.
- 2 Apostata heretici sunt.
- 3 Apostata an in duas excommunications incident, in alteram, quatenus Apostata, in alteram, quatenus heretici.
- 4 Apostata religionis in excommunicationem incident.

D 2 Vidi-

I.

S. Vidimus quinam Apostatæ sint, de quibus hic agitur; iam, qui in excommunicationem hâc incident, videamus, id quod regula posita fiet.

In excommunicationem hanc igitur † Bullæ Apostatæ a christiana fide incident, nam hos Bulla excommunicat, ut habetur in versicu. Proposito, idque iure merito, nam & ipsi hæretici sunt, ut dixit Innocen. in capitu. 1. numer. 2. versicul. Apostata perfidæ, & Host. quem refert, ac sequitur Abba. versic. Quæ pœna, & Mar. Soc. Sen. num. 3. vers. Sed querunt hic DD. de Apost. & Maiol. de Apostat. c. 34. in Tractatu de Irregu. & facit c. cōtra christianos. de hær. li. 6. vbi cōtra hos ut cōtra hæreticos procedēdum dicitur. Imo pestilentiores ipsis hæreticis sunt: iure igitur & ipsis excommunicantur.

2 Atqui, quòd † Apostatæ hæretici quoque sunt, an in † duas excommunicationes etiam incidūt, in vnam quòd hæretici, in alteram quòd apostatæ sunt? Nam Bulla hos ambos excommunicat, ut vidimus. Ego sentio per Bullam hanc Apostatas semel tantum excommunicari, & in excōmunicationem vnam incidere. Primo, quia Romanus Pont. separatim eos excommunicat, & ob id hæreticorum nomine eos comprehendere nolle significauit, er-

go nec hæreticorum excommunicatione eos affici velle indicauit, separatorum enim separata debet esse ratio. argumen. i. Papi-nianus exuli. ff. de minor. Postremo, quoniam apostasia species hæresis est, sub se enim habet hæresim in specie, & apostasiam, ac vna species sub alia non est, vt docuit Philosophus, ergo pœna imposita in vna specie ad aliam non transfertur. argument. l. in agris. ff. de acqu. ret. domin. In excommunicationem vnam igitur apostatæ fidei incident. Quæ regula amplificatur ut superior, nam locum habet, quicunque sint huius modi apostatæ vel clerici, vel laici, vbi cunque sint, quamcunque sectam sequantur, & priuilegium etiam habeant, ne possint per apostolicas etiam litteras censuris irretiri, ut diximus ante de hæreticis.

4 Excipluntur † tamen Apostatæ religionis, ut ob id, qui dimit-tunt habitum religionis, nam, et si apostatæ & ipsis dicuntur, ut habetur in citat. capitul. de apostat. tamen in excommunicationem hanc Bullæ non incident, & hoc ob eam rationem, quoniam Bulla de Apostatis a fide tantum loquitur, ergo non de aliis. argumen. c. nonne, de præsumpt. & l. cum prætor. ff. de iud. excommunicantur tamen per ca. 2. ne cler. vel mon. lib. 6. atque sic dixit Borgas. de Irregular. par. 6. de Apostat. numer. octauo.

30-

Secundo excipiuntur clerici, qui sine legitima causa habitum clericalem dimittunt, nam nec hi in excommunicationem hanc incidunt, esto apostatae dicantur, & excommunicari possint, ut habet in tit. de Apost.

Postremò excipiuntur apostatae inobedientiae, idest, qui Romano Pont. vel canonibus non obediunt, nam neque hi hac excommunicatione comprehenduntur, quamvis excommunicari possint, ut dixit Innocen. in capitu. 1. numer. 2. de Apostat. & Tabien. in verb. Apostasia. numer. 7. versic. Quinto. Quare ob id Apostatas hosce non propriè apostatas esse, quidam dixerunt, sed iam ad alia veniamus.

Vers. Ac eorum credentes.

S V M M A.

- 1 Credēs hæreticorum quisnam dicatur.
- 2 Credere hæreticis duobus modis contingit.
- 3 Credere quem hæreticis duobus modis conuincitur.

Hic excommunicantur credentes hæreticorum, verum ut sciamus, quinam hi sint, ob eam rem, qui credentes hæreticorum dicantur, explicemus.

Credens hæreticorum igitur, t̄ quatenus ad rem nostram pertinet, ille propriè dicitur, qui hæ-

reticis credit in illis erroribus, quos habent contra fidem, ut habetur in capitu. penult. §. fin. de hæret. Credentes autem eorum, scilicet hæreticorum erroribus, dici tur enim ibi, hæreticos similiter iudicamus. Hæc ibi, ex quibus patet eos hæreticorum credentes esse, qui eorum erroribus credunt, idem sensit Carer. in Tractatu de hæret. num. 175. versicu. Et nota, ait enim ibi, quod tales receptatores, fautores, & credentes non puniuntur aliis pœnis in iure non expressis, nec pœnis hæreticorum, præter quam credentes hæreticis contra fidem. Ecce hic manifestò appetit credentes hæreticorum eos dici, qui contra fidem eis credunt, qui in aliis ergo ipsis credunt, hæreticorum credentes non sunt, idem sensit Tabien. in verb. Excommunicatio. 5. cas. 4. numero 12. Versicul. Undecimo, & Sylvest. in verb. Hæresis. numero 10. versicul. Septimo, & Angel. in verb. Hæreticus. num. 22. versic. Quis datur credens, de his ergo credéribus hic agitur.

2 Credere autem hæreticis t̄ duobus modis contingit, explicitè, & implicitè, explicitè, vbi credentes credunt erroribus ipso rum, & sciunt quinam errores illi sint, implicitè vero, vbi credunt idem, quod credunt hæretici, sed ignorant, quid ipsi credant, sic enim & in vera fide quis credit explicitè, vbi speciatim

D 3 nouit